

L'ESPURNA

Llegiu cada dia
"Precaucions contra
els atacs aeris"

Segona Epoca. Any I. Núm. 14

Girona, dimarts, 1 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

**Cal passar per la bugada la nostra burocràcia.
Cal crear una moral d'austeritat i de sacrifici.**

GUIO LA MORT DEL FEIXISME

El moviment feixista arreu d'Espanya està, a hores d'ara travessant el punt àlgid de la seva crisi; de la seva derrota moral i material. A tots els fronts de lluita es recull la mateixa impressió: Desmoralització i descoratjament de les hosts faccioses. El fracàs que des del primer moment s'obrirava a l'horitzó del terror hispànic, quan l'heroica i exemplar reacció quasi instantània del poble, que en un moment de sublim dignitat es llançà al carrer amb les armes a la mà, ha arribat ja a adquirir el volum d'una epopeia del desastre.

Llur atac desesperat a Madrid sense resultats positius de cap mena, ha estat el cop mortal, el tret de gràcia. Cregueren en llur infantillesa, que era suficient apropar-se a Madrid, perquè l'ós de la llegenda corri a amagar-se al primer catau que el seu tremolor pànic li deparés. Però, davant la sorpresa de l'alt comandament facciós, després del luxe de forces i material bèl·lic modern, en llur totalitat estranger, vegegen com l'ós de la tradició, de la simpàtica i popular llegenda, en lloc d'amagar-se esfereït, es plantà altiu, arrogant, davant de les portes de l'ex-villa, mirant fit a fit, i sense pestanyejar, amb la serenitat i la fermesa pròpia de que sap copsar els moments tràgics per més difícils que aquests siguin amb braó i coratge, es clavà al pit, prop del cor, com bandera reptadora. No passaran, símbol d'heroicitat i de grandesa de gesta. I la ciutat "alegre i confiada", la ciutat de la "maja", la ciutat de "Bretón", la ciutat "bullanguera" i despreocupada, de llurs revetlles de fanalets de colors vius i variats, la ciutat que semblava allunyada, pel seu inhibiment, de la tragèdia que es desenvolupava al terror hispànic, en sentir el fiblot del feix criminal dins la seva carn, s'adreçà d'empeus majestàtica, imponent fins i tot la seva desgràcia, ha estat barrera infranquejable, cinturó d'acer, de foc i de metralla, davant les forces rebels.

En no poder cobrir aquest objectiu el feix ha quedat descartat amb tons d'esgarripança. El feixisme es pot dir ben alt ha mort a les portes de Madrid. Cal però, enterrar-lo, soterrar-lo, i potser millor que tot, incinerar-lo.

WLADI

Es hora que llancem a la denúncia pública el fet vergonyós que suposa la vida vampíresa, insulsa i parasitària de la nostra reraguarda.

Es hora, repetim, d'acabar amb la frívola parsimònia que ha envaït tots els nostres estaments des del capitell a la base.

La ganduleria, planta de mala estrugància sempre, és avui l'enemic més acarnissat de la classe treballadora.

Cal crear una moral de sacrifici i d'austeritat.

Es francament irritant la conservació de sous tan desiguals com el de la Presidència de la República (dos milions i pico de ptes.) i el que cobren els nostres milicians.

La Revolució ha tallat moltes concupiscències; però, no pas totes.

La nostra burocràcia, per exemple, no és pas, encara, un model, un espill de salubritat pública. Es natural, i fins i tot, lògic (d'arrivistes n'hi ha hagut i n'hi haurà sempre) que els «vius» pretinguin emboscar-se darrera la xarxa inestricable del funcionarisme administratiu, creguts que, una vegada amagats, serà impossible desembarallar-los.

Es veritat que els objectius capitals de totes les Revolucions són els pilastres econòmics; però, no dubtem que és de la màxima importància el sanejament de tots aquells instruments secundaris, subalterns, manejats a dreta i sinistre pels antics opressors.

Però, correm, encara, un altre risc: que sota el signe del revolucionarisme històric hom intenti fer el seu agost «conectant» a les nòmimes burocràtiques, el pare, el fill i tota la parentela.

Per a molta gent, la nostra burocràcia no és pas l'organisme tècnic i consultiu necessari i indispensable per al desenvolupament de la vida social; sinó una mena de com, de menjadora per calmar la fam de molts «vivals».

Demanem enèrgicament una escombrada general, per tal de sanejar i dignificar la nostra Administració.

Cal acabar amb els sous faraònics. Cal passar per la bugada tots els que han entrat per la finestra.

Cal liquidar, d'una vegada i per sempre, el concepte que el poble ha forjat de la nostra burocràcia: una selva verge per encobrir ganduls.

Decidim-nos a fer-hi un bon dissabte.

Es deure de tot bon proletari defensar la Rússia Soviètica fins a morir.

I és el millor apoi que podem prestar-li, fer la Revolució a casa nostra.

Al front, plou, neva, glaça. Dia i nit, la sentinella vigila i us guarda.

Obrera, pageseta, quin sacrifici és per tu la confecció de peces de roba, vora la llar, per als homes de les trinxeres?

El Socors Roig del P. O. U. M. espera el teu concurs.

ESPURNES Els petits antifeixistes

Crits de guerra i de rebellia: Mori el feixisme! Soroll de pals que simulen atacs a la baioneta; tocs de timbal que pretenen arrancar de trosos de canal inservible. Morts i ferits que cauen a terra desplomats. Infermeres amb casquet i braçal que corren a socórrer les víctimes: Fidel descripció de la guerra que tots els dies presenciem en el pati de l'escola. L'hora de l'esbarjo és l'hora de les aficions bèl·liques. Cal veure'ls amb el braó i l'entusiasme que lluiten. — Tu ets feixista, i moriràs — deia un vailet decidit, del grup lleial, a un altre que formava part del grup facciós. — Una espia, heus ací una espia — delatava una nineta d'esguard intel·ligent. — Acabo de sorprendre-la, pactant amb l'enemic.

Es la guerra que els té suggestionats. I hom pot observar que el que verament els preocupa, és guanyar la causa de la lluita. No fan guerra perquè sí, per fer-se mal, per baix instint: fan guerra per esclafar el feixisme! Sembla talment que interpreten els motius en pugna i que decideixen conscientment el dilema que avui la història ens ha plantejat. Clar que es donen compte que lluiten amb companys, però si hom observa l'interès que tots mostren per a formar part del camp antifeixista; l'alegria i l'entusiasme que palesa aquest grup i el defalliment de l'altre, es dedueix fàcilment que si senten quelcom del que senten els grans. Ells no penetren la magnitud del problema a resoldre, però saben prou bé que la causa que defensen llurs pares i el poble enter, és la causa justa i digna d'ésser guanyada.

I realitzen aquesta ficció, en l'edifici que havia estat refugi d'histerisme i de degeneració. Les cel·les abans hermètiques a tota llum, són plenes avui de crits infantils que diuen ben clar, en llur inconsciència, que mai més tornaran a allotjar fantasmes. Tot l'edifici rebruny avui alegria. Tot ell ens parla de fecunditat i d'esperança. Les cadenes d'una tradició inhumana i suïcida que vosaltres, pares, heu romput, seran substituïdes pels vostres fills, per les sòlides cadenes de la dignitat humana.

L'ànima del nen està al costat nostre. No ens la prendran pas més. Serà del Poble, serà del moviment transformador. Qui ho dubti, que estudiï l'esperit del petit antifeixista i que esguardi l'esdevenidor.

GRACIETA

ELS ACTES DEL P. O. U. M.

Diumenge passat el nostre partit efectuà molts actes. Féu sentir la seva veu per tot Catalunya.

Les consignes sortides de boca dels nostres companys, fidels intèrprets dels ideals del nostre Partit netament obrerista, netament revolucionari, feren esclatar els cors d'entusiasme i de fe en la victòria.

Aquesta munió de mitings que es celebraren diumenge, que es celebren cada dia, donen a comprendre la puixança del P. O. U. M. Puixança un xic dolorosa, doncs s'ha de lluitar amb elements emboscats, atents a la més mínima per a saltar a sobre.

Per sobre de tot, però i malgrat la campanya provocadora dels reformistes, el nostre Partit es va obrint pas i va aixamplant les seves ales on s'hi aplega una multitud entusiasta i d'ànim ferreny a prova de qualsevol lluita.

Els treballadors del P. O. U. M. i de la J. C. I. agermanats per un mateix ideal, van formant un bloc indestructible, on s'hi establiran tots els atacs de l'enemic.

En la contenda hem perdut els millors dels nostres camarades. Els hem perdut, però el seu record serà la llum que ens guiarà a la victòria. Quedem nosaltres que procurarem esforçar-nos i fer-nos dignes d'ells.

Per això doncs, companys, hem de treballar de ferm. Hem de seguir les petjades dels nostres camarades. El nostre ideal ha d'ésser el mateix pel qual ells donaren la seva sang.

Fent-ho així arribarem a la consecució del nostre programa: això és implantar una autèntica Unió de Repúbliques Socialistes Ibèriques.

Visca el P. O. U. M.

Visca la J. C. I.

Maury.

Mitings a la Cerdanya

Abans d'ahir es celebraren a Bellver, Martinell i Alp, actes organitzats pel P. O. U. M. i J. C. I.

Els treballadors dels Pirineus, els obrers de la muntanya acudiren a sentir la veu autoritzada dels companys marxistes.

Parlaren per la Joventut, Pelai Vila, i Francesc Mill i pel P. O. U. M. Joan Moreta i Josep Moreta.

Tancà l'acte el company Salvador Pagès, per la C. P. de la Cerdanya.

Els oradors foren aplaudits llargament.

El miting monstre de Barcelona

El diumenge proppassat va tenir lloc al Teatre Bosc de Barcelona un grandió miting d'homenatge als nostres companys morts en la lluita. Martí, Castells i Albiol i de solidaritat internacional ja que prengueren part a l'acte camarades estrangers.

Abans de l'acte tingué lloc el descobriment de tres plaques que donen el nom a tres carrers de la barriada de Gràcia als tres companys susdits.

Durant aquestes cerimònies es dirigí als manifestants el camarada Jordi Arquer del Comitè Executiu explicant la personalitat i la mort per la Llibertat dels tres companys caiguts, Castells, Martí i Albiol.

Seguidament i sota les vibrants notes de "La Internacional" i de la "Jove Guàrdia" començà l'acte.

El camarada Solano, de la J. C. I. prengué la paraula per a fer una crida a la joventut que segueixi les petges dels companys caiguts en la lluita.

Continuà diguent que necessitem un exèrcit disciplinat per a guanyar la guerra. Un exèrcit que solament estigui controlat, dirigit, i format per les masses treballadores. El comanament, principalment, l'ha de tenir la joventut treballadora.

Propugnà per la unitat de la joventut obrera per a guanyar la guerra per a destruir el feixisme i per a fer triomfar la Revolució Socialista.

S'han d'eliminar els parlaments català i espanyol. No s'ha de concretar solament en guanyar la guerra. S'ha de pensar en un demà. Si continuen aquests baluards serà impossible la vida i hauréu quedat igual que abans, és a dir que hauréu perdut miserablement el temps.

Volem una Assamblea constituent dels

obrers, camperols i combatents. Una Assamblea obrera revolucionària és el que necessita la Revolució.

Fou llargament aplaudit, mentre la Banda de la Caserna "Lenín" interpretava la "Jove Guàrdia".

Parlà després el nostre Conseller de Justícia Andreu Nin.

Explica la lluita plantejada entre el capitalisme i el proletariat. Fa història d'abans de esclatar el moviment i els quatre mesos que ja portem del mateix.

Combat els partits, organitzacions que titulant-se obrers i revolucionaris volen frenar l'impuls victoriós de la Revolució.

No volem retornar després de la guerra a la mateixa República per més democràtica que aquesta sigui. No volem tampoc començar la Revolució una vegada acabada la guerra. Aquesta i aquella van fortament unides i són fàcilment compatibles.

Segueix dient que l'economia ha d'ésser en mans del proletariat, dirigida per un Govern obrer revolucionari. Així pot respondre a les necessitats del moment. No que l'economia resti en mans dels paràsits del capitalisme.

A l'acabar fou llargament aplaudit per tots els presents.

Prengueren la paraula després els camarades estrangers Diessel, Mac Nair, Mac Govern, i el company Arquer del Comitè Executiu.

Sortiren del local puny enlaire i al so de la Internacional.

JOVENTUT COMUNISTA IBÈRICA

(P. O. U. M.)

¡Joves obrers!
¡Joves camperols!
¡Joves treballadors de Catalunya!

La Joventut Comunista Ibèrica ha lluitat i segueix lluitant amb decisió i energia en tots els fronts de combat.

La J. C. I. ha perdut en aquesta guerra civil als seus millors camarades i a una bona part dels seus dirigents responsables.

La J. C. I. ha pagat un tribut de sang gloriós i desproporcionat a la gran lluita actual.

Però la lluita no ha acabat encara. Continuarà acarnissada i terrible fins la victòria total de les forces del proletariat revolucionari.

El feixisme ataca a mesura que passen els dies, amb més audàcia i energia. Es veu impotent, es veu perdut davant l'acció revolucionària de les nostres heroiques joventuts combatents, i també davant la fermesa i l'entusiasme de tots els joves obrers i camperols.

Els joves comunistes volem ajudar, encara més, a guanyar la gran lluita actual. Per aquestes raons volem organitzar la gran columna juvenil proletària: la Columna de la Joventut Comunista Ibèrica.

Volem aplegar en ella als millors elements de la nova generació treballadora, tots els joves obrers i camperols de Catalunya.

Volem també armar-la amb els més moderns mitjans de combat i de la més perfecta organització i severa disciplina.

Us cridem, doncs, joves treballadors!

Us reclamem a les nostres fileres roges!

Us exigim que vingueu a la nostra gran Columna!

Per l'aixafament del feixisme!

Pel triomf del Socialisme!

Per l'alliberació de la Joventut Treballadora!

Tots, en massa, allistev-vos a la Columna de la Joventut Comunista Ibèrica.

El Comitè Executiu de la Joventut Comunista Ibèrica (P. O. U. M.)

NOTICIARI

Pel veterinari Inspector de Sanitat pecuària han estat donats d'alta dos gossos que havien mossegat a alguns companys.

El company Frederic Chavero Benitez, se li ha extraviat el certificat de solteria i el carnet de la C. N. T. d'ell i de la seva companya Encarnació Solero Cordero. S'agrairà la devolució.

Per haver begut un xic massa ha estat retirat de la via pública, el transeünt Joan Martí Visondo, de 43 anys, solter i sense domicili fixe.

GRAN MITIN

El Sindicato de Trabajadores de Banca (U. G. T.) ha organizado para mañana, día 2, a las 10 de la noche en el Teatro Municipal, un gran mitin de afirmación sindical.

Tomarán parte en él los compañeros siguientes:

VICTORIANO PEREZ MACHIN
de la Comisión Ejecutiva de la F. C. T. B.
FERMIN ROCA RIBO

Vice-presidente de la Federación Catalana
JOSE SOLER SERRA

Presidente de la Federación Catalana
Invitamos y agradecemos la asistencia a este acto, en el cual los trabajadores bancarios marcarán su orientación con relación a los problemas económicos creados por la nueva estructuración revolucionaria.
La Junta.

Durant el mes de novembre ha prestat la Guàrdia municipal 252 serveis.

L'acomiadament dels companys cuiners i cambrers

Ahir es celebrà a la nostra ciutat uns actes de companyonia amb motiu de marxar avui a Barcelona amb la 1.ª Divisió dels components dels 18 als 40 anys d'aquest sindicat.

Començà amb dos casaments de companys, un vermut a l'Exprès Bar, cedit pel propietari, un àpat d'acomiadament al Peninsular i café al «Bar Montaña». Es d'a-

grair l'acció altament noble del propietari de l'Exprès Bar que regalà els vermuts als centenars d'assistents i el del Peninsular que no volgué cobrar cap benefici, doncs els destinà al Sindicat de Cambrers i aquest els traspassaran al Socors Roig Internacional.

Durant l'àpat feren diversos parlaments alguns companys polítics i associats.

Avui a les 5 i mitja sortiran de l'estació de Girona aquests abnegats companys que per anar a defensar la Llibertat han deixat tot el que de més preuat tenien a la nostra ciutat.

CLUB ATLETES UNITS

Dijous, dia 3 tindrà lloc una reunió general extraordinària al seu estatge social, Bailesteries, 50, a les 9 i mitja, per a tractar del següent ordre del dia:

Fusió del Club.
Precis i preguntes.
Per la importància de la mateixa cap esportiu del C. A. U., no deu mancar hi.

Consell Municipal de Girona

CONSELLERIA D'ECONOMIA I ESTADÍSTICA

Avis

En compliment de l'acord de municipalització de la vivenda Urbana, i per tal de facilitar el pagament dels lloguers del mes de novembre darrer, aquesta Conselleria ha resolt fixar els següents dies per a efectuar-ho:

Carrers, places, etc. quina lletra inicial sigui
A.—Dies 2 i 3 del corrent Desembre
B.—Dies 4 i 5 »
C.—Dies 7 i 8 »
D. E. F. G. Dies 9 i 10 del corrent Dbre.
H. I. J. L. M. Dies 11 i 12 del corrent.
N. O. P. Dies 14 i 15 del corrent.
R. S. Dies 16 i 17
T. U. V. Dia 18.

Les hores de pagament seran al matí, de 10 a 1 i a la tarda de 5 a 7.

Per tots els detalls referents a la disposició esmentada deuran presentar-se a les oficines de la Conselleria d'Economia i Estadística.

S'espera de tots els ciutadans el màxim d'atenció en el compliment de les instruccions precedents.

Girona, el 1 de Desembre de 1936.—Conselleria d'Economia i Estadística, El Conseller, Pius Guiral.

L'ex-rei Alfons diu que vol abdicar la corona a favor del seu fill Joan

Derrota dels facciosos al front d'Aragó

La situació internacional complicada. Semble que hi haurà aliança entre França i Anglaterra

BARCELONA

La companya de Durruti marxà a l'estranger

Barcelona. — La companya del malaguanyat luitador Durruti marxà en direcció a França, doncs no pot seguir ací, on tants dolorosos records guarda.

L'acompanyarà la seva filleta, que vol ferne l'espill del seu pare.

Comunicat de la Conselleria de Defensa

Barcelona. — El comunicat facilitat aquesta tarda a les dues per l'Oficina de premsa i propaganda de la Generalitat de Catalunya diu així:

Sector Osca: En els reconeixements ofensius efectuats aquest matí a la zona de Banasta s'ha sostingut un greu combat entre les nostres patrulles i les enemigues, fent fugir als facciosos.

Sectors Bujaraloz i Casp: Aquest matí hi ha hagut lleuger tiroteig amb les línies avançades enemigues, seguint el pla de pressionar-los, impedit el seu moviment de reforç i aprovisionament.

Sector Alcañiz: Durant un atac a les nostres posicions de Fuencerrada ha estat refusat l'enemic amb foc de metralladora, deixant a la vista nombroses baixes que no ha pogut retirar.

Visites al President

Barcelona. — Aquest matí han estat a la Generalitat, per tal d'interessar-se per la salut del president Companys, en franca milloria, els ciutadans següents: Coronel Borta, Joaquim Vilberia, diputat, alguns alcaldes, J. M. Portas, Brauli Solsona, Jaume Bofarull, el nostre estimat director del col·legi l'"Autonomista", ciutadà Dàrius Rahola i Llorens, conorel de la G. N. R. Escobar, Cándid Fernández, Conillera, el conseller d'Economia Joan P. Fàbregas, l'alcalde de Barcelona P. i Suñer, i el cònsul de la República d'Honduras.

El nou president del Tribunal Popular de Girona

Barcelona. — El Butlletí Oficial de la Generalitat en la seva edició d'avui publica el nomenament de President del Tribunal Popular de Girona al ciutadà Marià Garcia i Villas.

Nota del Consell de Sanitat de Guerra

Barcelona. — El consell de Sanitat de Guerra ha donat l'ordre que demà dia 2 de desembre serà el darrer dia per a la revisió dels presumptes inútils.

Als milicians de la columna Durruti

Barcelona. — Es prega a tots els milicians de la columna Durruti que estiguin en permís es presentin el dia 2 a les 6 del matí a l'estació de M. S. A.

Sessió oficial de Conselleria d'Economia

Barcelona. — Dissabte dia 5 hi haurà sessió oficial de la Conselleria d'Economia. El company Joan P. Fàbregas, parlarà sobre el nou ordre social i econòmic de Catalunya.

L'acte es celebrarà al Palau de la Música Catalana.

Sessió sobre col·lectivització

Barcelona. — Diumenge al matí hi haurà sessió al Palau de la Música Catalana. Es parlaran entre altres assumptes sobre la col·lectivització. Raran ús de la paraula Josep Giménez, Eestanislaui Ruiz, Joan P. Fàbregas. Presidirà el president de Catalunya Lluís Companys.

A tots els enrolats a la primera Divisió

Barcelona. — Tots els companys que aquests darrers dies han baixat a Barcelona, enrolats a la 1.ª Divisió Catalana, deuen passar aquesta tarda pel local del Comitè Executiu del POUM (Rbla. Estudis), per a parlar d'un assumpte que els interessa.

Llegiu i propagueu

L'ESPURNA.

Madrid

Fracassa novament l'activitat enemiga davant del Madrid heroic

Madrid 30. — Ha continuat la dura pressió de l'enemic per la zona de Humera-Pozuelo. En diferents ocasions les tropes mercenàries atacaren els nostres milicians, sense aconseguir un pam de terreny.

L'atac es repetí més tard amb més intensitat i amb major nucli de material defensiu: tancs, infanteria i no res menys que cinc esquadrans de cavalleria mora atacaren fortament; però l'esforç tornà a trencar-se davant la resistència heroica dels nostres, resistència que esdevingué en briós contraatac que els va fer recular, havent-hi deixat sobre el terreny bon nombre de morts, restes de material destruït i abundància de municions.

Les nostres línies han quedat diversos quilòmetres més enllà dels pobles que han donat nom a aquest sector.

Les columnes operants al sector del Teix tenen encerclada per complert la ciutat de Talavera, la situació de la qual és crítica.

Les tropes republicanes s'han dedicat a realitzar obres d'enginyeria que facilitaran l'avanç sobre la població. L'ofensiva no trigarà a reprendre's en aquesta zona, en la qual ha quedat desguarnida la reraguarda enemiga.

Al sector del Guadarrama mantenim les nostres posicions sense que l'enemic hagi fet acte de presència.

En els fronts propers a Madrid, duel d'artilleria, inútils incursions de l'aviació rebel i lleuger foc de fuselleria en les trinxeres d'avançada.

S'han captat missatges de l'enemic demanant auxiliis a Saragossa.

En ajut a aquesta magnífica defensa de Madrid que estem vivint, ha començat la briosa ofensiva de les tropes de Bascònia, les quals han aconseguit en aquestes primeres jornades, la conquesta d'alguns pobles i posicions dominants sobre Mondragón i Villarreal. Els facciosos han volat un pont a cinc quilòmetres de Vitòria, davant la temença que l'avanç continuï.

Aquest és el camí: atacar, atacar i vèncer a tots els fronts d'Espanya.

La gloriosa aviació republicana actua als fronts madrilenys, sense descurar altres, en realitzar incursions com les efectuades dintre del territori de la Rioja, terra atenaçada per la dominació feixista.

Els parlamentaris anglesos han visitat oficialment Madrid, en la seva casa solariega de la Plaça de la Vila. Democràtiques frases de presentació i d'agraïment. I després el lliurament d'aquests comprovants terribles que constitueixen el tràgic balanç de deu dies d'agressió canalla contra l'heroic poble madrileny.

Si els neutrals observadors anglesos haguessin tingut algun dubte i s'haguessin entretingut a meditar, la seva meditació hauria estat interrompuda per l'esclat d'algunes bombes properes, llançades per avions que haurien vingut a confirmar amb la seva rúbrica de bales i desferres la memòria ja avantrubricada amb el dolor dels nostres ferits i amb la sang dels nostres germans.

Front d'Astúries

S'ha reprès l'atac a Astúries. S'han escollit per a la lluita els punts vulnerables de l'enemic.

En la batalla de divendres, al sector de Grado, que fou d'una duresa terrible, morí el comandant Rapin i Leoncina, una noia que comanava una de les dues esquadrans femenines que figuren en el Batalló "Màxim Gorki". Va caure ferida en la lluita entaulada per a poderar-se del Pilar de San Martín, als voltants de Grado. Marxava al capdavant amb les seves companyes i fou de les primeres a pujar al cim que domina el poble. Les ferides que va rebre foren gravíssimes i morí ahir. Avui s'ha efectuat l'enterrament, que ha constituït un acte de sentida condolença.

Actualment s'està procedint a equipar els quatre-cents seixanta-nou homes que, formant una columna, aconseguiren fugir de terres lleoneses, travessant les altures

de Somiedo, i penetraren a Astúries. Aquests homes estan desitjant de lluitar per a reconquerir llurs pobles i han demanat que se'ls destini al front de León. Amb ells han arribat a Astúries diversos nens i dones.

Front d'Aragó

Alcanyiç. — Al sector de Vivel del Río continuen fortificant-se les posicions darrerament preses als facciosos.

Al sector de Belchite, a les posicions d'Azuara i Fuendetodos, hi ha hagut tiroteig amb l'enemic, amb motiu que aquest intentava fer reconeixements al nostre camp.

Han sortit cap a Barcelona amb permís i per tal de reposar uns dies del cansament de cinquanta dies de lluita en un dels nostres fronts, dues centúries de la quarta columna Francesc Macià i Lluís Companys, la qual tan aviat hagin acabat el permís s'incorporaran als seus companys, que ja els esperen amb ànsia i goig de tenir-los entre ells per a continuar la lluita fins que s'acabi amb aquest maleit feixisme.

Front de Bilbao

Els pobles ocupats als feixistes

Bilbao. — A primeres hores del matí ha començat una forta ofensiva als sectors d'Uvidea, Ochandiano i Campazán.

L'enemic oposà, en alguns moments, bastanta resistència, però fou vençut, a la fi, per l'empenta de les forces lleials.

Varen ésser presos els forts de Maroto i Albertia i quedà encerclat per complet el Castell d'Isusquiza.

Les forces que defensaven aquesta posició rebel foren molt castigades per foc cert i vivísim de les nostres bateries.

Un grup de soldats assolí fer-se escàpol del recinte del Castell i es passà als nostres rengles.

En altres operacions les tropes lleials ocuparen els pobles d'Echagüe, Setaje, Zafarrate i Uruniaga.

Després les forces lleials, travessant el mont Gorbea, han ocupat els embassaments que proveeixen d'aigua la ciutat de Vitòria.

Aquestes operacions han estat la causa que els rebels perdessin tres canons, diverses metralladores i altre material de guerra. A més, també caigueren al nostre poder diversos presoners.

Al poble d'Elosu, les nostres tropes trobaren una bandera monàrquica.

Per a tallar la retirada a l'enemic, s'aconseguí interceptar la carretera de Mondragón a Vitòria.

Hem acupat totes les posicions dominants sobre Mondragón, la caiguda de la qual és imminent.

Els rebels, per a dificultar el nostre avanç, han volat un pont situat sobre el riu Zadora, a cinc quilòmetres de Vitòria.

El cap del Govern d'Euscadi, senyor Aguirre, visità alguns fronts per a seguir de prop la marxa d'aquesta primera jornada de l'ofensiva que ha començat i seguirà en altres successives.

A l'èxit de les operacions realitzades han contribuït, amb gran eficàcia, algunes esquadrates d'aviació lleial. Alguns aparells entraren per la Rioja, on aconseguiren determinar objectius assenyalats per l'alt comandament.

ESTRANGER

Les tertúlies dels feixistes a París

París (4 tarda). — La capital de França és on amb més intensitat hi són aplegades les famílies espanyoles i els elements reaccionaris que han pogut fugir de la nostra Ibèria.

En les penyes monàrquiques es discuteix cada dia el moment que vivim. Es fan córrer grans comentaris, grans rumors, tots estan impacients per a celebrar la data de l'entrada a Madrid de les forces faccioses, comanades pel general Franco. El poguer tornar a la "Villa de la Corte" és per ells el mot de sempre.

Es fa córrer també que el rei fracassat vol abdicar a favor del seu fill Joan. Per part de Franco, Cabanelles i algun altre general ja ha estat acceptada aquesta decisió.

El terme de la restauració els dona molts mals-de-caps, doncs és lo únic que podria salvar l'economia del país.

Se sap que delegats de Franco han sortit d'Espanya per anar-se a entrevistar amb algunes pitències capitalistes estrangeres.

El diari "El Norte de Castilla" ha donat una informació que diu que s'han posat grans impostos als facciosos. Tot primer es feia voluntari però després s'ha arribat a obligar. Una senyora dama d'Estropajosa que pagava de lloguer 350 pessetes mensuals ha donat 1 peseta i un polític dos rals. Se'ls hi ha imposat penyores.

França ofereix a Anglaterra les seves forces armades

Londres. — La situació internacional es jutja perillosíssima. França per mitjà del seu delegat Delbos ha ofert la seva col·laboració més entusiasta de les seves forces armades en el cas de què esclatés el conflicte que s'aveïna.

Els diaris partidistes "Manchester Guardian" i el "Morning Post" demanen que s'arribi a un acord concret.

L'aviador Mollison arribarà avui al Cap

Londres (4 tarda). — A les 22 h. ha arribat a la penúltima etapa el cèlebre aviador internacional Mollison. Si les condicions atmosfèriques són bones es compta que podrà arribar al Cap.

COMPANYS!

La J. C. I. de la nostra ciutat organitza un autoòmnibus per assistir demà dimecres al prandiós miting que es celebrarà a la veïna ciutat de La Bisbal.

El preu del tiquet és de 1'50 pessetes que es faran efectives a la Secretaria.

Assistiu-hi, companys!

Secció de Premsa i Propaganda

Massanet de la Selva

Miting, diumenge a dos quarts de tres de la tarda.

Parlaran:

Ferrer Carbonell
Corominas
Gayolà

Vidreres

Miting, diumenge a les nou del vespre.

Parlaran:

Ferrer Carbonell
Corominas
Gayolà

La Bisbal

Miting, dimecres a les nou nit.

Parlaran:

Pallac
Corominas
Martí

La veritat que es diu i la que deuria dir-se

Fa quatre mesos i mig que dues castes d'espanyols lluiten per anihilar-se. Aquests dos bàndols defensen Espanya. O millor defensen el dret de dirigir llurs destins. Dels que defensen l'Espanya que ha assassinat a Garcia Lorca, Joaquim Maurin, Isaac Puente, Largo Calvo, etc. no volem parlar-ne avui. Parlem de l'Espanya que amb el Parlament tancat i les armes a les mans ha resolt els problemes de la terra, de l'església, del militarisme i de la propietat sense omplir gaires fulles de paper de barba.

El dia 18 de juliol, les organitzacions obreres veient el que anava a ocórrer, proposaren a les autoritats constituïdes unes mides rigoroses que d'haver-se portat a cap haurien reduït les proporcions de la insurrecció. Les autoritats no accediren, tot afirmant campanudament, que si passés quelcom, el govern comptava amb mitjans suficients per garantir les llibertats del poble.

Es produïren els fets i el dia vint-i-un la premsa enganyava al poble dient, per exemple, que a Sevilla s'havia restablert l'ordre i que la capital restava fidel al govern.

Després transcorregueren uns dies i unes setmanes d'angoixa sense que el poble n'hagués apenes esment.

Sortiren les primeres columnes cap al front d'Osca poc menys que en «plan de juerga». Hi anavan enrolats ciutadans i ciutadanes de dubtosa procedència revolucionària. La consigna era diumenge a prendre cafè a Osca. Era generalitzada la idea que els feixistes no tenien armes i fugien. Però, les primeres topades no foren pas gaire favorables per nosaltres. Hem vist diverses vegades declaracions autoritzades que a Osca hi entrariem quan voldriem. Però Osca no ha caigut encara. Les notícies de tots els fronts eren sempre tan optimistes, que tothom creia que seria qüestió de dies l'aixafament del feixisme i la victòria. S'anava creant així una mena de psicosis.

Fou precis que un diari madrileny encapçalés un article que era tot un tràgic poema, que deia: Madrilenys, heveu pensat alguna vegada que podem perdre la guerra? I aquesta veu d'alarma començà a fer obrir els ulls. L'allau feixista ha arribat a les portes de Madrid cavalcant damunt de les cròniques de tots els diaris que deien invariablement que sempre guanyàvem. Si darrerament no hi hagués hagut una reacció magnífica d'entusiasme i heroisme, potser avui tindriem l'enemic a les portes de Catalunya encara que haguéssim sentit per ràdio una victòria diària.

Volem dir amb això que s'havia de dir sempre exactament que passava al front? No. La veritat la posseeix l'alt comandament i el govern i són ells qui l'han d'administrar tàcticament. Però entre aquesta veritat i la que se'ns ha dit amb massa profusió hi ha un terme mig que és el que calia cercar. Aquesta veritat oficial estereotipada en lloc de fer-nos un favor, ha estat un handicap per la disciplina que avui tots preconitzem. Ha fet més estralls el que s'ha dit «sotto voce» i s'ha murmurat per elements tèrbols que no una veritat a mida. Hi ha molta gent que no sent gaire confiança amb els partits oficials. Cada dia hi troben el mateix. L'enemic ha deixat molts morts, hem agafat nombros material de guerra, hem pres dos tancs i hem tombat tres avions....

S'ha dit massa sovint que els facciosos fugen davant de les nostres milícies. I això ha estat causa de més d'un entrebanc. No volem pas que es digués que són valents i que tenen això i allò. Però creiem que l'optimisme exagerat arriba a perjudicar i àdhuc a retardar l'èxit de l'organització dels quadres de milícies ben disciplinades i que respouguin a les necessitats d'una guerra.

Tota la premsa ha pecat del mateix excés. Fem excepció de «La Batalla» que en algunes editorials ha fet objeccions ben atinades i raonables. Encara s'hi es a temps. Encara es pot modificar el tò de les notícies oficials.

Lograrem que tots es facin càrrec que la situació sense ésser greu, es delicada. Tothom s'anirà acostumant a una responsabilitat. S'evitarà que la gent s'agafi en broma els assaigs per la defensa aèria com dies enrera passà a Barcelona. S'evitarà que s'organitzin balls i altres festes que amb l'excusa de beneficis distreuen l'atenció dels joves, i recorden les tòmboles que les dames de la «Cruz Roja» organitzaven però que no deixaven mai cap benefici.

Què es digui la veritat, que no és la que es diu, ni la que han de posseir els que assoleixen la responsabilitat de la direcció.

MIQUEL GAYOLÀ.

Feix, has fet tard

El feixisme es troba a les portes de Madrid. La barbàrie feixista, que és el mateix que barbàrie organitzada, ha aconseguit arribar a les pròpies portes de la capital castellana.

Les terres ondulants d'Extremadura i Castella han vist passar amb dolor les hordes del crim i de la devastació. No són els bàrbars del Nord, acabant amb el podri-mener d'una Roma degenerada. Són els bàrbars reclutats en tots els indrets del món. Són el assassins, els criminals, els homes d'instints perversos portats a l'Espanya lluminosa, per a donar satisfacció a llurs instints vessànics.

Quina angoixa per la messeta castellana! Quant salvatgisme han hagut de sofrir les desventurades planures de l'Íbèria pobra i màrtir, d'aquesta part de la Península, sempre endogalada i vexada! El feixisme vol apoderar-se d'Espanya

El feixisme a les portes de Madrid!

Fins a Madrid. Si. Però no més enllà.

El feixisme no prendrà Madrid. El proletariat madrileny, el proletariat hispànic, el proletariat europeu, el proletariat mundial l'anihilarà en el mateix moment que es creia abastar la peça cobdiciada.

El feixisme es disposava ja al festí, però són els treballadors en armes el que li fan abandonar la suculent minestra.

El feixisme vol destruir un dels baluards més sòlids del proletariat revolucionari.

El feixisme realitza un vertader devessall de material bèl·lic i de carn humana. No res aconsegueix. La Justícia i la Llibertat simbolitzades en el milicià nervut, fill del taller o d'ela gleba, no els permetran enderrocar aquesta pilastra feta de sang, de carn, i d'ideal. per a començar seguidament la seva gran

Departament del Baix-Rhin (França) Resum de la Instrucció Ministerial del 25 de novembre de l'any 1931

Recomanacions oficials a la població civil per protegir-se dels atacs aeris

Alerta!

Quan sentiu el toc d'alerta, no badeu a la finestra.
Tanqueu finestres i finestrons.
Preveniu-vos amb la careta.
Feu-vos amb al següent equip:
una bombeta elèctrica de butxaca.
un paquet de tires de cura.
una capsa amb queviures
una bona quantitat d'aigua potable.
Aquest equip ha de tenir-se sempre a mà, per tal de no perdre el temps en cercar-lo.
Apagueu els llums.
Tanqueu els comptadors del gas i de l'electricitat.
Sense esverament; però, sense torbar-se, guanyeu el vostre abrigall. Obeïu al cap responsable de l'abrigall. Sigueu disciplinat.
Doneu exemple de serenitat. Permanesqueu tranquils a l'abrigall. En cas d'ésser tocat el vostre abrigall per l'acció enemiga, poseu-vos immediatament la careta. No crideu; conserveu-vos calmosos. Doneu-ne coneixement al centre de socors. Tingueu presència d'esperit; els socorsos arribaran. Si mentre espereu els socorsos, es declara el foc, feu els possibles per apagar-lo deixant la bomba incendiària que acabi de consumir-se. No us serviu mai de l'aigua per inutilitzar la bomba. Feu-ho amb sorra eixuta. Si el gas us envaeix l'abrigall o bé si aquest no presenta una protecció suficient, guanyeu sense córrer un altre abrigall.
Tireu totes coses malmenades pel gas o tan solament que hi hagin estat en contacte.

(seguirà)

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de
que viu al carrer núm.
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

obra d'edificar la immensa presó europea.

Clavar la seva bandera d'ignomínia a la nostra terra, és clavar un puntal de primer orde per a conquesta del Vell Continent.

És per això que el proletariat internacional, percatat de la transcendència històrica del moment que vivim, s'apressa a les trinxeres.

La premsa internacional, amb la seva campanya interessada i criminal no aconseguirà enterbolir les mentalitats preclares dels fills del treball. Avui ja no és possible enganyar a ningú. Tothom sap quina carta es juga a Ibèria. Arreu del Món sonen els clarins de la nostra èpica lluita. Totes les criatures humanes, tots els homes de cor i bona voluntat saben a que atendre's.

La Llibertat contra la tirania.
La Justícia contra el privilegi.
La Civilització contra la barbàrie.
La Humanitat contra el despotisme.
Contra la Llibertat, la Justícia, la Ci-

vilització, la Humanitat, és inútil lluitar-hi. Són la mateixa Vida.

El feixisme megalòmen s'ha embarcat en una empresa descabdellada. El monstre es trençarà el cap en aquesta contesa. Ha fet tard. Ha passat la seva hora.

L'heroisme dels treballadors li donarà la lliçó que li manca.

PUIGCÓVOL

Parlen les nostres pioneres

Companys pioners del P.O.U.M.: Amb el cor plè d'entusiasme us adreço aquesta lletra per donar-vos força valentia a fi que la constitució dels pioners del P. O. U. M. sigui un èxit esclatant.

Visca el P.O.U.M.

Una pionera de 9 anys,
AMALIA CANALES.